

Vrchlabinky

Hokejový bůh
ve Vrchlabí

ROČNÍ A PROVĚŘENÉ OJETÉ VOZY

s garancí původu, servisní historie
a možností online prohlídky i nákupu

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

POŘÍDE SI NAPŘÍKLAD

ŠKODA KAMIQ AMBITION
1,0 TSI / 70 kW

Cena 418 000 Kč

Do provozu 2020

Tachometr 20 527 km

VÍCE NEŽ 1 100 VOZŮ SKLADEM S BENEFITY NAVÍC

BONUS až 20 000 Kč ŠKODA Financial Services
Úvěr, Leasing, Pojištění, Mobilita.

10 000 Kč VÝKUPNÍ BONUS

SERVISNÍ PROHLÍDKA VOZU ZDARMA

POVINNÉ RUČENÍ JEN ZA 1 000 Kč ROČNĚ

5 let ZÁRUKA

Úroková sazba od 2,99 % ŠKODA Financial Services
Úvěr, Leasing, Pojištění, Mobilita.

Váš autorizovaný partner programu ŠKODA Plus:

HAVEX-auto, s.r.o.

Na Bělidle 503, 543 01 Vrchlabí

Tel.: 499 406 351, e-mail: vr.ov@havex.cz

www.havex.cz, www.prodej-vozu.cz

Více o benefitech a možnostech jejich kombinování najdete na www.havex.cz nebo přímo u prodejců ojetých vozů na našich provozovnách.

Editorial

Čas pro sebe

JIŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

Moje sjezdovky jsou stále opřené o zeď ve sklepě a vše nasvědčuje tomu, že tam zůstanou až do příští zimy. Mnohé děti už skoro zapoměly, jak to vypadá v jejich třídě, protože tam letošní školní rok více nebyly, než byly. Někteří obchodníci své zákazníky naposledy viděli loni po Vánocích na Štěpána a od té doby mají zavřeno. Nejhorší na tom je, že nikdo neví, kdy to skončí. V tuto chvíli není vidět světélko na konci tunelu, naopak na Trutnovsko padl v polovině února lockdown. Snadno se to píše, ale ani v této době bychom neměli rezignovat a upadnout do letargie. Čas lockdownu, karantény či homeoffice režimu bychom naopak měli využít pro své nejbližší a hlavně pro sebe. Je to ideální čas na zpomalení a rozlišení, jaké věci jsou důležité a jaké nikoliv. I v tuto dobu vám přinášíme pestré inspirativní čtení o lidech, kteří pomáhají, realizují své sny nebo jejichž vzpomínky plné moudrosti alespoň pohládí po duši. Ať potěší i vás! ■

JANA MICHLOVÁ / str. 6 ▶ 11

JIŘÍ SEVERÝN

str. 12 ▶ 17

ŠIMON KUBINA

str. 26 ▶ 29

JAROMÍR JÁGR

str. 22 ▶ 23

JAN KŘTITEL KUČAŘ

str. 32 ▶ 33

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23362, Sídlo redakce: Horská 634, Trutnov, www.vrchlabinky.cz, e-mail: redakce@vrchlabinky.cz, Redakce: Jiří Štefek, tel.: 721 907 146, e-mail: jiri@vrchlabinky.cz, Gabriela Jakoubková, Eva Vernerová, Veronika Štefková, Obchod, inzerce: Petr Ticháček, tel.: 605 419 358, e-mail: petr@vrchlabinky.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, obchod@xantipa.eu, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: Vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 2571-1482, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 3 000, Regionální mutace: Vrchlabsko, Titulní strana: Jiří V. Novotný.

INZERCE

TOPENÁŘSTVÍ ŠTĚŘBA

voda – topení – plyn – chlazení

Tomáš Štěřba

(+420) 608 480 343

topenarstvisterba@gmail.com

www.topenarstvisterba.cz

kockapes.com

Zboží vám
přivezeme
až k misce

To je žrádlo!

Navštivte naši
prodejnou nebo si
objednejte na e-shopu
kockapes.com

VÍCE NEŽ JEN
KVALITNÍ KRMIVA
PRO MAZLIČKY

GRANULE / KONZERVY / PAMLSKY A DOPLŇKY

kockapes.com

KRKONOŠSKÁ 231, VRCHLABÍ
PO-PA 8:00-17:00 SO 9:00-11:00

 Brit

yoggies

KONG

Nobby

 VERSELE-LAGA

marp

ANKETA

Ovlivnil vás lockdown trutnovského okresu?

Michal Mrázek, ředitel Nemocnice Vrchlabí

Asi to někdo nerad uslyší, ale za mě k němu mělo dojít daleko dříve. Ochránilo by to obyvatele Vrchlabí a okolí. Už je mi personálu v nemocnici opravdu líto. Přesto se snažíme lidem v okolí vyjít vstříc a rozšiřujeme služby, i když jsme personálně na hraně. Mám na mysli každodenní antigenní testování obyvatel v počtu 120 lidí a zřízení Očkovacího centra přímo v nemocnici. Pokud budu lockdown trutnovského okresu vnímat jako občan, pak se pro mě nic nemění, jen musím na cestu domů ukázat občanský průkaz. Absolutně marginální záležitost.

Rudolf Fiala, majitel sanitní společnosti

Nepřipouštím si lockdown a nevádí mi. Přizpůsobil jsem se a vím, že je to nezbytné pro ostatní a zejména pro zdravotnictví. Jen doufám, že nebude trvat dva roky, jako když jsem byl v mládí dva roky v lockdownu na vojně.

Milan Dejmek, vinárník

Profesně mě lockdown trutnovského okresu zatím nijak neovlivňuje, neboť máme bohužel Vinárnu Pod Klásterem z důvodu dřívějších rozhodnutí vlády uzavřenu již více než sedm měsíců. Soukromě samozřejmě ano, protože nám znemožňuje kontakt v rámci rodiny, tedy s těmi, kteří mají bydliště mimo trutnovský okres.

**Roman Frána,
prodejce zahradní techniky**

Lockdown okresu nepociťuji, stejně je vše jako kina, restaurace a tak dále zavřené. A pracovní mě na základě předložení zakázky pustí.

Ivuša Polonská, vedoucí obchodu

No, pociťuji od toho prvního dne všude méně aut, lidí, ve městě i na tratích na běžkách. Naštěstí nikam za hranice okresu nepotřebuji, takže to dodržuji. Obchod máme zavřený už od Vánoc, takže se vlastně pro nás nic nemění. Všichni si přejeme, ať už je zase vše v normálu. ■

Dáváme prostor novým věcem

INZERCE

**PŮJČOVNA,
PRODEJ A SERVIS
STAVEBNÍCH STROJŮ**

**VELKÉ VÝHODY
PRO NAŠE STÁLÉ ZÁKAZNÍKY**

Areál Alprim Trutnov
ul. Ke Stanici, u aut. zast. Kalná Voda
+420 776 216 126, trutnov@alprim.cz

www.alprim.cz

Nemůžeme si dovolit to nezvládnout

ANTONÍN KAŠPAR, FOTO: JIŘÍ ŠTEFEK

Jana Michlová je lékařkou interního a nefrologického oddělení jilemnické nemocnice a zakladatelkou vrchlabského mobilního hospice Duha. Už od jara slouží na covidovém oddělení v jilemnické nemocnici. Jak to v nemocnici zvládají? Jak vznikl a funguje vrchlabský hospic? A jak se dá to vše skloubit dohromady? Na tyto všechny otázky odpověděla Vrchlabinkám ve velkém otevřeném rozhovoru.

Pracuješ na interním a nefrologickém oddělení jilemnické nemocnice. Od loňského jara se angažuješ také na oddělení pro pacienty s nemocí covid-19. Jak to v nemocnici zvládáte?

Snažíme se, protože si to nemůžeme dovolit nezvládnout. Rozhodně je to ale dlouhodobě náročná situace pro všechny, kteří v nemocnici pracují.

Jaká omezení platí pro tvůj osobní život, když jsi vlastně permanentně ve styku s pacienty s covid-19?

Omezení je několik, samozřejmě se snažíme dodržovat všechna opatření, jako jsou obleky, roušky, rukavice, štíty a chránit se jimi, aby riziko bylo co nejmenší. I přesto je určité riziko nakažení a spousta zdravotníků už onemocněla, protože s nemocnými jsme ve styku velice často a intenzivně. Je důležité být opatrný, ale zase ne neurotický nebo

nervózní. Říkám si, že dělám, co můžu, a nerada bych, aby mi tato práce překážela v osobním životě. Nejsm si jistá, jestli není větší riziko onemocnět někde, kde se opatření dodržují méně, než tam, kde se mám možnost chránit co nejvíce.

U každého má covid-19 jiný průběh, někdo nemá příznaky vůbec, pro někoho to může být smrtelné. Co to podle tvé zkušenosti ovlivňuje?

To nelze úplně odhadnout. Občas se stává, že onemocní lidé, u kterých se obáváme, že budou mít velice vážný průběh nemoci, a zvládnou to velice dobře. A naopak, někdy i mladý, zdravý člověk má veliké potíže a třeba i dlouho poté má zhoršený zdravotní stav. Obecně lze říct, že obezita, jiná závažná nemoc a hlavně postižení plic napomáhají těžkému průběhu nemoci.

V současnosti se rozebíhá očkování obyvatel proti covid-19. Pro jaké skupiny obyvatel má očkování smysl? Jsou nějaké skupiny, kterým bys očkování nedoporučila či je pro ně zbytečné?

Myslím si, že teď je spíše otázkou, kým začít a jak postupovat, ale obecně se nepočítá s očkováním dětí do osmnácti let. Je důležité začít očkovat všechny, kterých se pandemie týká a jsou nejvíce ohroženi. Mám na mysli starší pacienty, pacienty s chronickým onemocněním, ale také zdravotníky tak, aby byla situace v nemocnicích zvládnutelná a bylo dostatek personálu.

Má například smysl se nechat očkovat pro člověka, který prodělal onemocnění s mírným nebo bezpříznakovým průběhem?

To je otázka, na kterou není úplně jasná odpověď. Já jsem prodělala covid-19 a určitě se po uplynutí té doporučené devadesátidenní lhůty nechám očkovat, protože je pro mě důležité udělat vše pro to, abych znovu neonemocněla a nenakazila další lidi s potenciálně vysokým rizikem těžkého průběhu nemoci. Pro mě to smysluplné je.

Jak ses dostala k medicíně a péči o nemocné? Co tě vedlo k tomuto povolání? Proč sis vybrala zrovna interní medicínu a paliativní medicínu, která se věnuje péči o nevléčitelně nemocné, umírající pacienty?

Myslím si, že paliativní a interní medicína si vybrala spíše mě. Každopádně na medicínu jsem šla, protože mi to přišlo jako nejlepší spojení práce s lidmi a pomoci lidem. Lákala mě také studium lidského těla a jeho fungování. Očekávala jsem, že během studia medicíny zjistím, co chci dělat za obor, ale nakonec jsem zjistila, že zajímavé je vlastně všechno. Nemohla jsem si vybrat. Nakonec jsem se přiklonila k interní medicíně, protože pro mě představuje nekomplexnější pohled na člověka. A myslím si, že bych nebyla dobrý chirurg. K paliativní medicíně jsem se dostala úplně náhodou. Když jsem byla na své první mateřské dovolené, tak mi má mladší sestra řekla, že by bylo dobré, abych přestala už jen prát plínky a vařit. Řekla mi, že v pražském hospici Cesta domů hledají na částečný úvazek lékaře a že si myslí, že bych to zvládla. Když má dcera trochu odrostla, tak jsem se jako lékařka přihlásila a začala jsem pracovat v domá-

INZERCE

**PŘEMÝŠLÍTE
KOMU SVĚŘIT
SVOJI
NEMOVITOST?**

EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ

☎ 499 423 793

☎ 737 767 767

✉ vrchlabi@rkevropa.cz

www.rkevropa.cz/vrchlabi

PEUGEOT RIFTER

JIŽ ZA 409 000 Kč

7 LET*
ZNAČKOVÝ ZÁRUKY

AŽ 7 MÍST

PEUGEOT I-COCKPIT®

ZAVAZADLOVÝ PROSTOR AŽ 4 000 l

ZIMNÍ PNEU ZDARMA**

MOTION & e-MOTION

PEUGEOT

Společte si své sny. Je tu Peugeot Rifter se všestranným využitím jak pro rodinné, tak firemní účely. Velmi praktické široké boční posuvné dveře jsou vstupní bránou do moderního interiéru prosvětleného designovou multifunkční střešou Zénith®. Jakmile se ocitnete ve světě Peugeotu Rifter a usednete za volant, naplno pocítíte moderní koncept místa řidiče PEUGEOT I-Cockpit® s vyvýšenou přístrojovou deskou a dotykovým 8" displejem. Peugeot Rifter nabízí 2 délky karoserie a až 7 místnou variantu s objemem zavazadlového prostoru až 4 000 litrů (při sklopení sedadel). Peugeot Rifter nyní pořídíte v bohaté výbavě již za 409 000 Kč. Navíc při využití financování se zimními pneu zdarma.

PEUGEOT financováno TOTAL PEUGEOT FINANCE by ESSOX Spotřeba a emise CO₂ modelu Rifter v kombinovaném provozu: 5,2-7,1 l/100 km, 137-161 g/km. *Sedmiletá značková záruka se skládá z běžné dvouleté záruky a následně ze servisní smlouvy Optiway Garantie na dalších 5 let / do najetí 100 000 km. **Nabídka zimních pneu zdarma platí pouze při využití financování s Essox. Foto je ilustrativní.

VM-INCOM, spol. s r.o., AUTORIZOVANÝ PRODEJCE

Pražská 57, 543 01 Vrchlabí, tel.: prodej 602 160 421, servis 777 265 172 – www.vm-incom.peugeot.cz

cím hospici. Neměla jsem sice dostatek zkušeností, ale myslela jsem si, že je to obor, ve kterém se nedá nic moc zkazit. Později jsem zjistila, že to vůbec není pravda, zkazit se dá hodně. A zjistila jsem, že je to typ péče o člověka, který mě zajímá a kterému se chci věnovat nadále. V paliativní medicíně je kladen důraz na to, abychom měli na pacienta dostatek času. To mě lákalo, protože hodně času byl pro mě velký luxus oproti shonu, který panuje v klasické medicíně.

Paliativní péči se věnuje už od roku 2005. Není trochu frustrující se tak často setkávat se smrtí?

Není. Samozřejmě to musí být vyvážené něčím jiným. Nedá se jen setkávat se smrtí, člověk to musí vyvažovat. Navíc my se nepotkáváme jenom se smrtí, potkáváme se i s rodinami umírajících. Je důležité zajistit člověku důstojný odchod z tohoto světa i za přítomnosti rodiny. Často se při tom odehrávají velmi důležité věci a poznat to člověka určitě o něco obohatí.

Takže se to tedy dá nějak ventilovat?

Dá se to vyvažovat tím, že člověk žije normální život plný věcí, které ho baví. Pomáhá mi i moje víra, vědomí, že nejsem sama. Samozřejmě to je někdy strašně těžké, člověk toho má opravdu dost a potřebuje pauzu. Naše práce občas vyvolává spoustu emocí, strachu a úzkosti. Myslím si ale, že setkání s lidmi na konci jejich života a s jejich rodinami je velkým darem. Vždycky říkám, že kdyby člověk jel s těmi lidmi na zájezd s cestovní kanceláří, tak z nich někdy vidí jen to nejhorší, protože se snaží utrhnout si nejlepší místa pro sebe. Ale když my přicházíme do rodin umírajících lidí, vidíme to nejlepší, vidíme tu lásku, péči a nasazení, které jsou svým blízkým schopni obětovat.

Je vždy rodina umírajícího člověka ochotná pomáhat, nebo se stává, že člověk zemře úplně sám?

Záleží na situaci. Pokud je umírající člověk v domácnosti hospicové péči, musí mít někoho blízkého, kdo se o něj stará. Jsou ale i lidé, kteří odchází sami. Děje se to třeba v nemocnicích, ale i jinde, u lidí, kteří nemají žádné blízké, nebo s nimi nejsou či nechtějí být v kontaktu. V takovém případě se snažíme, pokud o to pacient stojí, aby tam s ním někdo v těžkých chvílích byl. V nemocnicích bývá podpůrná a paliativní sestřička, která těmto lidem může pomoci a být s nimi.

V dubnu roku 2016 jsi založila vrchlabskou pobočku hospice Duha. Co tě k tomu vedlo?

Nejen já, byla to týmová práce. To člověk nezvládne sám. Poté, co jsem pracovala v Praze v mobilním hospici Cesta domů, jsem věděla, že bych se této péči chtěla věnovat a chtěla bych ji podporovat i tady. Když jsem se přestěhovala zpět do Krkonoš, viděla jsem, že tady žádná podobná služba není. A jelikož založit hospic je velká a složitá věc, tak jsem se setkala s Janou Siebrovou a s týmem domácího hospice Duha v Hořicích. Jejich působnost až do Krkonoš nesahala, tak jsme založili pobočku hospice ve Vrchlabí. Navázali jsme na jejich region a můžeme dojíždět za pacienty v Krkonoších a podkrkonoší, kam už hořická Duha jezdit nemohla.

Bylo zakládání hospice tvá iniciativa?

Myslím si, že si to přáli i v Hořicích, protože věděli, že tu pacienti jsou, ale v Hořicích se za nimi nedá dojíždět. Já jsem si zase přála něco takového dělat, takže jsme se setkali a společným úsilím se to podařilo. Začínaly jsme se sestřičkou Lucií Kalenskou, poté přišli ještě další pomocníci, takže jsme mohli začít fungovat.

Co vrchlabský hospic rodinám nabízí? V jak velkém regionu působíte?

Náš hospic působí do 30 kilometrů okolo Vrchlabí. Vzdálenost je určená hlavně proto, abychom mohli zaručit pacientům, že k nim dojedeme včas. Nabízíme pomoc lidem, kteří umírají a společně s rodinou chtějí strávit zbytek života doma. To s sebou nese kupu různých potíží a problémů, zdravotních i jiných, a my se s nimi snažíme pomoci. Samozřejmě se k pacientovi domů nemůžeme nastěhovat, takže je velice důležité, aby měl člověk blízkého, nejlépe několik blízkých, kteří se střídají v péči o něj, a my přijíždíme řešit různé zdravotní potí-

Vaše příležitost Náš úspěch

Přijímáme na pozici

Nabízíme

provozní elektrikář

Požadujeme

- ▶ vzdělání v oboru elektro
- ▶ vyhláška 50/78 Sb., § 6
- ▶ práce ve směnném režimu

- ▶ příjemné pracovní prostředí
- ▶ týden dovolené navíc
- ▶ odměny před dovolenou a vánocemi
- ▶ příspěvek na stravování
- ▶ příspěvek na penzijní připojištění
- ▶ Cafeterie Benefits ARGO-HYTOS v hodnotě 12.000 Kč za rok
- ▶ výhodné mobilní tarify
- ▶ věrnostní příplatky

Kontaktujte nás ▼

tel. +420 499 403 111
jobs.cz@argo-hytos.com
www.argo-hytos.com

že. Snažíme se ale být i oporou pro pacienta a jeho blízké nejen v potížích zdravotních, ale i sociálních, duchovních a dalších.

Co se za skoro pět let fungování hospice podařilo? S jakými obtížemi jste se potýkali?

Podařilo se nám doprovodit několik desítek rodin a navázat spolupráci s lékaři, kteří nás mohou potřebovat. Neustále se setkáváme s různým druhem potíží, ale snažíme se je překonávat. Třeba doprava nyní v zimě, obzvláště k pacientům na horách, je vždy takový adrenalinový sport. Jelikož jsme financování hlavně z grantů a darů, je to pro nás náročné. Nelze předvídat, co bude dál, ale snažíme se nepříznivou dobu zvládat a pokračovat.

Říkala jsi, že jste hrazeni hlavně z grantů a darů. Nepotýkáte se někdy s nedostatkem financí?

Financování je také další adrenalinový sport (*smích*). Můžeme fungovat jen díky podpoře hořického hospice, bez ní bychom to určitě nezvládli. Financování hospice probíhá z více zdrojů a institucí. Malou část platí i rodina pacienta, ale snažíme se, aby pro rodinu nikdy nebyla finanční situace překážkou k poskytnutí péče pacientovi. Hospicová péče je pro všechny.

Jaký je rozdíl mezi hospicem lůžkovým a hospicem mobilním?

Lůžkový hospic je vlastně malá nemocnice, ale zařízená pro potřeby umírajících a jejich rodin. Za normálních okolností tam s pacientem příbuzní mohou pobývat kdykoli potřebují. O pacienta je postaráno po stránce zdravotní, tak i pečovatelské. Nejbližší lůžkové hospice jsou v Červeném Kostelci a v Liberci. Domácí hospic se o pacienty stará výhradně v prostředí domácím, ale péče o umírajícího je hlavně na jeho nejbližších. My k pacientům jezdíme na návštěvy plánované i neplánované.

Jakým způsobem vás mohou lidé požádat o pomoc? A naopak jak mohou pomoci lidé či firmy vám?

O pomoc nás může požádat kdokoli, pacient, rodina i praktický lékař či onkolog. Naše sociální pracovníce vždy zjistí potřebné údaje, domluví základní věci, které je potřeba vědět, a pak už se domlouváme na přijetí pacienta. Přijetí záleží na několika okolnostech, za prvé, jestli máme volnou kapacitu, a za druhé, jestli pacient spadá mezi ty, co potřebují hospicovou péči. Je důležité říci, že potřebujeme, aby s pacientem byl někdo z jeho blízkých 24 hodin denně, aby vždy měl kdo zavo-

BIO

Jana Michlová (42)

Jana Michlová se narodila 4. srpna 1978. Vystudovala Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, kterou dokončila roku 2002. Od roku 2005 se věnuje paliativní péči, tedy péči o nevyléčitelně nemocné, umírající pacienty. V dubnu roku 2016 spoluzaložila pobočku hořického domácího hospicu Duha ve Vrchlabí. Už od jara pracuje na covidovém oddělení jilemnické nemocnice. Má ale i řadu jiných zájmů, je například předsedkyní spolku TAMAR a angažuje se ve vrchlabském sboru Českobratrské církve evangelické. Byla oceněna „Pamětní medailí hejtmana Královéhradeckého kraje pro významné osobnosti kraje.“ Mezi její zájmy patří sport, výlety do přírody a čtení. Svůj čas ráda tráví s rodinou. Je vdaná a má tři děti.

lat o pomoc. Ostatní nám pomoci mohou různě, nejjednodušší je asi forma finančního příspěvku, která nás vždy potěší. Ale je i pár lidí, kteří nám vypomáhají třeba s údržbou auta, protože jsme ženský tým.

Pracuješ v nemocnici, jsi aktivní ve vrchlabském hospici i evangelickém sboru. Také jsi předsedkyní vrchlabského spolku TAMAR a věnuješ se řadě dalších činností. Jak se ti to všechno daří skloubit s rodinou a osobním životem?

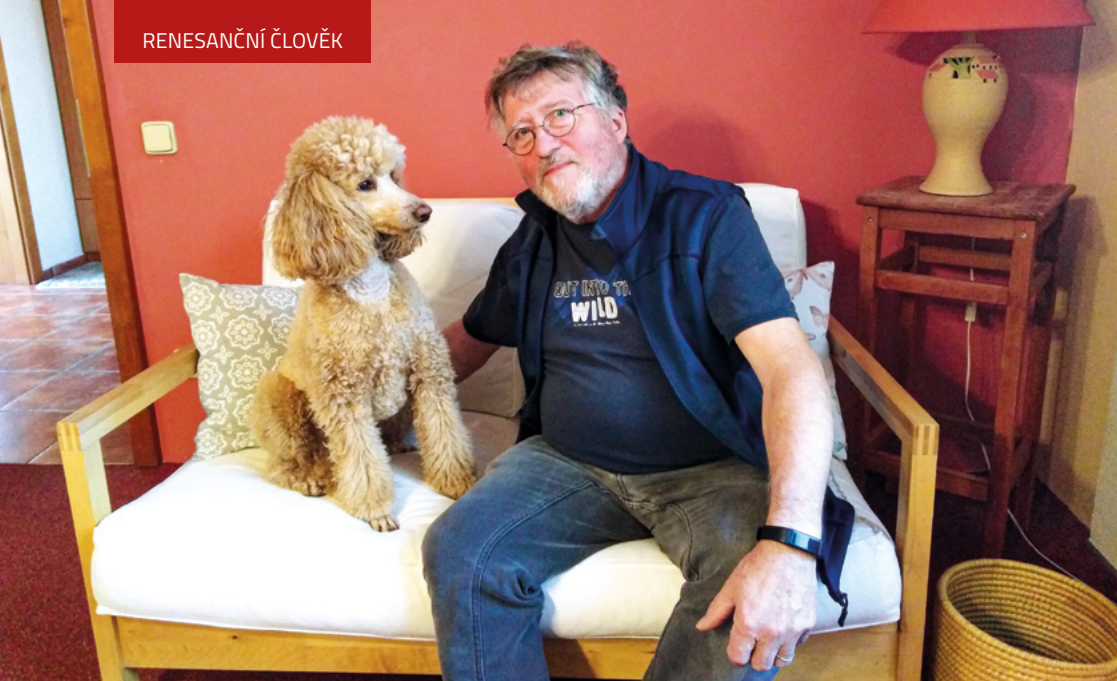
Jak kdy a jak co (*smích*). Těch věcí je hodně, ale v každém období se něčemu věnuji více a něčemu méně. V tomto období se kromě náročné práce snažím věnovat rodině a ostatní aktivity trochu potlačuji, aby se to dalo zvládnout. Je třeba si věci uspořádat a také jsem zjistila, že člověk nemusí tolik spát (*smích*). Všechny věci, které jsem dělala, mi dělaly radost, a potom ty věci člověk dělá rád.

Máš také nějaké koníčky? Čemu se ráda věnuješ ve volném čase?

Věnuji se sportu a pohybu v přírodě, který mě nabíjí. Mohu si bez zbytečného shonu srovnat v hlavě myšlenky a mohu být chvíli sama. Ráda čtu a jsem se svou rodinou. V tuto chvíli je pro mě hodně důležitou součástí evangelický sbor.

Co ti tvoje práce a všechny další aktivity dávají?

Dávají mi pocit, že to, co dělám, má smysl. Je pro mě důležité, když to, co děláme, ještě jednou připomínám, že vždy pracuji v týmu, je důležité pro ostatní. Věřím, že v každé práci lze najít smysl, ale jsem ráda, že mohu dělat to, co dělám. ■

Náhody v životě neexistují

Jeho povolání či záliby by spolehlivě zaměstnaly hned několik lidí. Jiří Severýn byl či stále je strojním inženýrem, pedagogem, muzikantem, divadelníkem, městským zastupitelem, ale i člověkem, který má rád zahradu, přírodu, astronomii, ale i astrologii, rád chodí na běžky a do přírody, baví ho vaření. V rozhovoru pro Vrchlabinky mi předestřel svoji životní dráhu plnou zvratů a nečekaných okamžiků. Někdo by řekl, že to byly jen náhody, ale Jirka Severýn na náhody nevěří.

••• JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: ARCHIV JIŘÍHO SEVERÝNA

Potkáváme se v pondělí 15. února. O den dříve vláda na přání hejtmanů prodloužila nouzový stav, ale i omezení pohybu na Trutnovsku o další dva týdny. Jak vlastně žijete v době, která je ohraničena těmito různými omezeními a zákazy?

Jsmo s manželkou oba v důchodu, snažíme se být hodně často v přírodě. Často směřujeme nahoru za městský park anebo jak je pod Jankovým kopcem ten nový krásný vodopád. Chodíme s psem, který nás doma tvrdnout nenechá. S přáteli jsme v kontaktu přes sociální síť. Jednou za týden jedeme na větší nákup.

Jistě. Ale co třeba rozměr, kdy vedle obchodů je ochromen i společenský a kulturní život?

Mý to respektujeme, protože je potřeba nějak to zastavit. S lidmi není teď potřeba se nějak kontakto-

vat a i naše divadlo jsme převedli na elektronickou podobu. Takže se to dá zvládnout.

Současná omezení tvrdě dopadají i na děti, které nemohou chodit do škol. Co ty na to jako pedagog?

No, je to těžký. Je to takový paradox. Předtím se dětem zakazovalo, aby pořád koukaly do mobilů a počítačů, a nyní se jim to naopak přikazuje. Nicméně si myslím, že pokud děti mají vnitřní motivaci, tak jim to on-line vzdělávání může pomáhat. Ale řadě dětí nepochybně chybí sociální kontakt. Děti potřebují děti kolem sebe. Jako kantor na průmyslovce jsem byl vždy pro moderní způsoby učení, snažil jsem se využívat všechno, co v tu dobu bylo k dispozici, ale dnes nevím, jestli bych ty věci dobře zvládal. Ten kontakt by mi tam asi chyběl.

Školy už jsou uzavřené dlouho, a když se k tomu přičte jaro loňského roku, už to bude větší část školního

roku, co jsou zavřené. Školní docházka dětí je omezena na určitý počet let a nyní tohle. Nebude dětem to, že se tak dlouho nemohly věnovat plnohodnotné výuce, chybět?

Bude jim to chybět. Zcela určitě. Člověk je společenský tvor a týmová práce tam je potřeba. Především v předávání zkušeností. Není to jen o vzdělání. To jsem si vyzkoušel sám na sobě, když jsem kdysi nastoupil do Tesly. Měl jsem sice vystudováno, ale ti staří chlapi tam měli zkušenosti. Myslím, že současné generaci žáků to bude chybět. Jistě, řadu věcí se lze naučit a našprtát, ale ta praxe se nahrazuje těžko.

Když jsi rozjžděl místní průmyslovku a působil tam jako kantor, co přesně jsi tam vyučoval?

Strojírenské technologie, pružnost a pevnost, stroje a zařízení nebo mechaniku. Paradoxní bylo, že jsem učil právě to, co jsem zrovna neměl moc rád, když jsem sám studoval na vysoké škole, kterou byla Vysoká škola strojní a textilní v Liberci. A to jsou znova ty náhody-nenáhody. Tak jsem si to musel prohloubit a teprve pak jsem pochopil, proč

to do nás naši profesori tak hučeli. Ale po změně režimu byly i předměty, které se předtím vůbec neučily, například ekologie. Nikdo to nechtěl učit, tak já jsem to vzal. Bylo mi to blízké. Příroda, astronomie, třídění odpadů.

Vedle tvé kantorské dráhy jsi pracoval i v některých místních podnicích. Je možné srovnat, co bylo lepší? Zda dráha pedagoga, nebo možnost fungovat v praxi?

Asi se to prolínalo. Začínal jsem jako konstruktér nástrojů a přípravků v Tesle. Pak jsem přešel na práci pedagoga. Bylo to především proto, abych měl více času pomáhat mé ženě s postiženou dcerou Petrou. A ze školy jsem pak odešel, protože mi to bylo nabídnuto – určitě to nebyla náhoda, abych ve školícím středisku Škodovky v Car Klubu skolil rovnání a opravování karoserií. A tak mi Franta Havlíček nabídl, zda bych to tam nechtěl jít učit. Taková nabídka se neodmítá a během měsíce už přijížděli první importéři na školení karoserie Škoda Octavia. Fakt se to podařilo. Dva roky jsem skolil opravy karoserií, čelních skel, nárazníků...

INZERCE

FARMA
Steak & Fish Restaurant

I V TÉTO BLÁZNIVÉ DOBĚ
USPOKOJÍME VAŠE
MLSNÉ JAZYČKY.

**KAŽDÝ VŠEDNÍ DEN
PRO VÁS VAŘÍME
SKVĚLÝ OBĚD.**

Objednávky na tel.:

737 907 512 » Pasáž Atrium / Krkonošská 186 / Vrchlabí

ZDRAVOTNICKÉ POTŘEBY

**VOLNÝ PRODEJ
VÝDEJ NA LÉKAŘSKÝ POUKAZ
ODBORNÉ PORADENSTVÍ**

Žižkova 512 | 543 01 Vrchlabí

T: 773 765 873 | E: vrchlabi@aries.eu

OTEVÍRACÍ DOBA

Po - Pá 08:00 - 17:00

**NOVOU PRODEJNU
OTEVÍRÁME 12.04.2021**

A nechybí ti to, že už teď neškolíš?

Ne. Cítím, že jsem ve fázi, že takhle to má být. Moje další životní heslo je „tady a teď“. A to jsem se musel naučit. Co bylo, to bylo. Něčím jsem prošel. A abych si teď stejskal, no to ne... Teď jsem v jiné, další fázi života. Baví mě zahrada, chodíme rádi ven a teď v zimě jsem už byl párkrát ve Vejsplachách si zaběžkovat.

Kromě běžek, zahrady a dalších zálib je o tobě známo, že jsi člověk s kulturní duší. Jsi členem například divadelního souboru Vlastík a i jeho režisér. Stříhl sis také nějakou roli v poslední době?

Ano, bylo to právě ve hře Pan Kaplan má třídu rád, kterou jsem v tandemu s Janou Erbenovou i režisoval. Tam jsem si stříhnuł roli smutného klauna společně s Honzou Schröderem. On žije na Skočce, pod Klínovkou. Honza dělal kulisáka a osvětlovače v Černém divadle Jiřího Srnce v Praze a s ním zcestoval celý svět. Právě jeho nám kdysi kamarádka Jana Erbenová přivedla jako osvětlovače. A jak to tak bývá v těch lepších divadlech, nejprve začínáte jako kulisák nebo osvětlovač a pak hrajete divadlo. Ve hře Pan Kaplan má třídu rád byla potřeba role dvojčat klaunů, kteří před Hitlerem utekli z Francie a byli na střední škole pro dospělé v New Yorku. A s Honzou jsme si stříhli ta dvojčata. Jsme si i podobní jako bráchové. Moje dcera Petra milovala tuto konverzační komedii o panu Kaplanovi. Měla ji v mnoha verzích, a když jsme nevěděli, co hrát, tak navrhla, jako členka Vlastíka, ať uděláme tuto hru. Sama to tehdy i vykomunikovala s autorem

přepisu této hry pro divadlo ABC Miroslavem Hanušem a platilo se i něco málo peněz Dilií za autorská práva panu Leo Rostenovi do USA. Tedy jeho pozůstalým, pan Leo Rosten je již asi 70 let v divadelním nebi. Pan Hanuš nám to rád a zadarmo povolil a byl rád, že se do toho takto pouštětí i amatéři – ochotníci. Jinak bych rád řekl ještě pár slov k Vlastíku. To je spolek, kde může být režisérem prakticky každý. U nás to chodí tak, že hrajeme jednu hru, a když ji dohrajeme, tak nazkoušíme novou. V souboru to je tak, že co člověk, to osobnost.

Tomu rozumím. Ale přece jen, když říkáš, že ve Vlastíku je každý herec osobnost a že do hry vnáš své prvky, tak je tu ještě druhá rovina, a sice ta, že člověk v sobě nejprve musí najít něco, co ho přivede na divadelní prkna. A to asi nemá každý. Co přivedlo k divadlu tebe?

Já už jsem hrál divadlo ve školce. Na základce ve Dvoře Králové jsme také měli divadelní spolek a já si pamatuji, že jsem hrál v Babičce od Boženy Němcové Vilímka. Ale když to vezmu kolem a kolem, ona je kantořina vlastně taky divadlo. Známi herci jako Svěrák nebo Smoljak a mnozí další byli kantoři. V kantořině se také musí hodně moc improvizovat. Kantorem buďto jsi, nebo nejsi. To se nedá moc naučit. Celé to vlastně začalo Českým spolkem vlasteneckým ku zřízení pomníku Jára Cimrmana. Jeden z jeho zakládajících členů byl Ivo Farský – Farda. Říkali nám cimrmanologové. Měli jsme i odborné konference a pár akcí pro veřejnost. Právě v tom cimrmanologickém spolku jsme si řekli, že bychom mohli založit divadlo. Tak jsme založili vlastenecký divadelní spolek Vlastík. Pak se začalo hlásit i docela dost lidí, že by také chtěli s námi hrát, ale my jsme neměli dostatek her. Proto se pak dělaly i konkurzy. Úkol například byl: zahraj vychladlý radiátor od ústředního topení. Vlastík oslavil před třemi lety dvacet roků svého fungování.

Už na začátku našeho rozhovoru jsi zmínil, že nyní máte zkoušky on-line.

Ano. Teď právě zkoušíme Revizora od Gogola. Po Kaplanovi jsme nevěděli, jakou hrou bychom měli pokračovat. U nás to je i tak, že kdo přinese hru, stane se zároveň jejím režisérem. No a přišla Jitka Loudová s tím, že by měla režiséra a že by přinesla i hru. Oním režisérem je ředitel základní školy v Horní Branné pan Tibor Hájek. V době, když už jsme to měli dost pokročile nazkoušené, přišel koronavirus a Tibor dostal nápad, že bychom to moh-

ODBĚROVÉ CENTRUM NA TESTOVÁNÍ COVID-19 PRO VEŘEJNOST V JANSKÝCH LÁZNÍCH

ZDARMA!

 Každé ÚTERÝ
o ČTVRTEK

 8:00-12:00

 Kolonáda v Janských
Lázních

- ✓ Test bude probíhat formou výtěru z nosu s výsledkem do 20 min.
- ✓ S sebou OP a kartičku zdravotní pojišťovny, test je ZDARMA.
- ✓ Centrum města bude po dobu testování zpřístupněno osobním vozidlům i bez povolení vjezdu. Zaparkovat můžete zdarma na Horní promenádě a naproti poště na novém parkovišti města (parkoviště u Quissisany).

 LÉČEBNÉ LÁZNĚ
Janské Lázně

Bližší informace:

 www.janskelazne.com
 [JanskeLazneSPA](https://www.facebook.com/JanskeLazneSPA)

li zkoušet přes internet a že nás naučí, jak se pro-
pojovat on-line. Nyní to tedy probíhá tak, že nám
e-mailem pošle odkaz a napíše, že se například ve
čtvrtek od 18 hodin bude zkoušet čtvrté dějství.
A jedeme.

**Kromě divadla hojně muzicíruješ. Například v létě
každou středu na Kačáku hraješ v country bandu na
basu na Lázu Pláží, nyní nově KopaKabána. Jak ses
k tomu dostal? Neříkej, že jsi hrál už od dětství?**

Ale ono to tak je. V naší rodině se muzika udržova-
la, protože tatínek muzicíroval. Sestra i bratr chodi-
li na soukromé hodiny klavíru. A já jako nejmladší
neměl zbytní, protože piano bylo doma. Já už pak
musel do hudebky, což mě štvalo. Ale nakonec
jsem v životě poznal, že je to dobrý. V hudební ško-
le jsem chodil tedy i na teorii, kde nás učili stupnice
a všechno, co k teorii hudby patří, o čemž jsem si
myslel, že to není potřeba. Takže jsem se sedm let
učil na klavír a pak jsem ve Dvoře zdrhl do dechov-
ky, byla to Dechová hudba mladých Jutařů. Líbila
se mi hra na trubku a začal jsem hrát na baskřídlov-
ku. Na vysoké škole jsem pak dostal od kamaráda
kontrabas. Na kytaru jsem se naučil hrát sám, což
bylo potřeba na hraní a zpívání u ohně. Na veřej-
jsme pak s kamarádama založili folkovou skupinu
Ladiči Liberec. Začali jsme hrát folk a všechno jsme
si psali a aranžovali sami. Dostavily se i úspěchy,
jednou jsme byli druzí na Severočeské Portě v Ústí
nad Labem. Pak jsme ji dvakrát vyhráli a jeli jsme
na republikovou Portu. To se mně právě hodila hu-
dební nauka a teorie hudby, protože když už jsme
pak za naše hraní chtěli nějakou tu korunu, museli

jsme mít kontrolní přehrávky. Kluci říkali, že vů-
bec neznají noty, a tak jsem musel na kapelnické
zkoušky jít já.

A tvé hraní tady ve Vrchlabí?

Naše kapela se po škole rozpadla, protože jsme se
všichni rozprchlí a já tedy neměl ve Vrchlabí na
kontrabas kde muzicírovat. Nebyli tu lidé, anebo
spíš jsem je ještě neznal, ke kterým bych se mohl
s basou přidat. Tak jsem ji chladnokrevně prodal
a začal jsem hrát v Horalce, kde potřebovali něko-
ho na tubu, F-bas. No a potom se našli kamarádi,
se kterými jsem začal hrát na Vánoce koledey, pak
na Lázu a jinde. Je to takový odpočinek uprostřed
týdne, kdy si jdeme zahrát a zazpívat.

Kde na všechny svoje aktivity bereš energii?

Ještě jsem relativně mladý. Skoro 70 let ještě není
tak moc, ještě to tu mám na nějakou dobu napláno-
vaný. Je dobrý si vždy život tak trochu nějak naplá-
novat na etapy a snažit se je plnit.

**Někteří lidé, kteří mají za sebou barvitý život, hodně
toho zažili a mnohým prošli, mají chuť a tendenci své
vzpomínky a život nějak literárně zaznamenat. Ne-
máš takovou chuť i ty?**

Už mi to spousta lidí říkalo (*smích*). Nevím, jestli
by to moje vršení příhod o nenáhodách někoho za-
jímalo. Myslím, že kdo by to chtěl slyšet, má mož-
nost se to ode mne dozvědět, ale každý máme ten
svůj život jako originál a uvnitř sebe víme, jak s ním
naložit. Leda že bych to teda sepsal jako pan Leo
Rosten pro financování praprapravnoučat (*smích*). ■

INZERCE

Co nabízíme?

Čtyřletý a osmiletý obor, vysoce
kvalitní všeobecné vzdělání, indivi-
duální přístup, široký výběr cizích
jazyků a volitelných předmětů, mo-
derní učebny, wi-fi zóny, praktickou
přírodovědnou výuku v laborato-
řích, výměnné zahraniční jazykové
pobyty (Jever, Zerbst, Liverpool),
možnost studia v zahraničí nebo
složení mezinárodních jazykových
zkoušek, školní Galerii Dračí ulička,
pěvecký sbor, kvalitní podmínky pro
sportování, atraktivní sportovní kur-
zy, moderní školní jídelnu v budově,
chatu Děvín.

Jiráskovo náměstí 325, 541 01 Trutnov

Tvořte s námi zpravodajství přes mobilní aplikaci

Není velkým překvapením, že prim v dnešní době hrají chytré telefony. Většina z nás má mobil během dne neustále při ruce, a tak je vcelku snadné a rychle zachytit zajímavé okamžiky, které se dějí okolo. V návaznosti na to jsme se proto rozhodli spustit nový multimediální projekt Já, reportér. Jedná se o aplikaci pro chytré telefony. Staňte se reportérem naší východočeské mediální skupiny, kterou tvoří redakce Trutnovinek, Salonek, Vrchlabinek a televize V1. Aplikace je ke stažení dostupná zdarma.

DAVID ZÁRUBA, MICHAL BOGÁŇ
FOTO: MICHAL KRIEGLER

„Chceme naše čtenáře ještě více vtáhnout do hry. Už teď jejich fotky a videa využíváme pro naše zpravodajství, ale díky aplikaci bude vzájemné pouto ještě silnější. Chceme se více zaměřit na autentický obsah a lokální zajímavosti,“ nechal se slyšet jednatel mediální skupiny TN Média Miloslav Bartoň.

Aplikace, kterou aktuálně testujeme a spustíme ji v průběhu tohoto měsíce, bude zdarma ke stažení na Google Play i App Store. Její ovládání je jednoduché a intuitivní. V aplikaci je možno pomocí fotoaparátu vytvořit obsah, který se po připojení k internetu odešle přímo do databáze videí redakce. Záznam lze také vybrat z galerie zařízení a rovněž je možné k němu přidat popis s doplňujícími informacemi. Maximální velikost videí je prozatím v testovacím režimu nastavena na 200 MB, délka zatím nijak omezena není.

„Naši redaktori nemohou být všude. Pro zpravodajství mají největší cenu autentické záběry přímo z místa. Diváci a čtenáři tak mají možnost se podílet na našem zpravodajství a zároveň zviditelnit úspěchy své i dalších lidí ve svém okolí. Nejde nám jen o záběry z požárů a autonehod. Přivítáme i videa z menších akcí a sportovních zápasů nebo třeba kuriozity a různé momentky. Samozřejmě až epidemie podobné události dovolí,“ podotkl Miloslav Bartoň. „Prostě natáčejte vše, co se děje kolem vás,“ usmál se.

Redakce budou všechny příspěvky prohlížet. Ty nejlepší se pak objeví, samozřejmě s označením autora, na sociálních sítích, webech nebo v televizním vysílání. Redakce si však vyhrazují právo

nepublikovat videa, která jsou na základě jejich uvážení nevhodná či porušují všeobecné obchodní podmínky. Nezapomeňte, že kvalita videa hraje svou roli, ale důležitější je rychlost a že jste zrovna u toho, kde se něco děje.

Nahráváním videí však zábava nekončí. Diváci se prostřednictvím aplikace mohou zapojit i do soutěží, hlasování a dalších projektů. ■

Já, reportér

TV Salony Trutnovinky Vrchlabiniky

Mobilní aplikace **Já, reportér** je aplikace našich médií pro každého, kdo se chce stát reportérem. Pomocí aplikace **nahrávejte video z mobilního telefonu** (IOS, Android) a odešlete ho do naší databáze. Redakce si váš záznam s krátkým popisem prohlédne a bude mít **možnost video publikovat.** ●

Na pět písniček přišlo tisíc lidí. Nechápal jsem

MICHAL BOGÁŇ,
FOTO: ARCHIV MIKE ROFT RECORDS

Mladý a úspěšný rapper reprezentující brněnskou scénu Petr Adámek (22) je v hudební branži známý pod přezdívkou Stein27. Představitel labelu Mike Roft Records nedávno v trutnovském Uffu natočil videoklip a začátkem března tady chystá další natáčení.

Petře, vysvětlí na začátku, proč sis zvolil jako své umělecké jméno zrovna Stein27? Znamená něco?

Nemá to žádnou velkou backstory. Už od malička jsem si skládal básničky a psal písničky, což v období puberty přešlo v to, že jsem si koupil první mikrofon a začal si i něco nahrávat. Když jsem se potom dostal do fáze, že jsem házel už nějaký svý první amatérský dema na Soundcloud, už jsem tam měl mít nějaký pseudonym. Nic mě ale nenapadlo. Nechtěl jsem používat jméno Petr Adámek, které mi nepřijde moc atraktivní. A v tu chvíli, kdy jsem měl záložku na registraci rozkliknutou, jsem se zrovna díval na let's play z mojí oblíbené hry Wolfenstein. Obrátil jsem slova, přidal moje herní číslo 27, které jsem nosil i na sporty, a vznikl Stein Wolf 27. Když jsem pak přešel na YouTube, potřeboval jsem to zkrátit a řekl jsem si, že víc důrazný a hezčí bude jen to Stein27.

Uvažoval jsi ještě o nějaké jiné přezdívce?

Chtěl jsem být Diego27, ale vzhledem k tomu, že jsem světlý typ s modrýma očima, se to ke mně moc nehodilo. Jméno Diego se mi ale líbí, je to jméno mé oblíbené postavičky z Doby ledové – šavlozubého tygra, a proto jsem takhle pojmenoval aspoň svoji kočku.

Kdy tě napadlo, že z tebe bude rapper?

Asi když jsem kvůli tomu v devatenácti odešel z práce. Dlouho jsem to bral jako koníčka a nenapadlo mě, že by se tím dalo uživit, ani že bych tím mohl někoho ovlivnit, krom pár svých kámošů, kterým to pošlu a oni mi řeknou, jestli to je dobrý, nebo není.

Čím ses živil?

Dělal jsem programátora a obsluhoval jsem CNC stroje. To mě ale vůbec ne bavilo. Nespatřoval jsem v tom nějakou svou vidinu prospěšnou světu – dělat šroubky, maticky a různé další doplňky do koupelen. Kvůli tomu jsem dal výpověď v práci a rozhodl se, že budu dělat muziku a budu se tím živit.

Co bys řekl o tom, jak vypadá aktuální česká rapová scéna?

Myslím, že máme dobrou scénu, i když slovo scéna se mi trochu protiví. Říkal bych, že jsme spíš komunita. V Česku a především na Slovensku máme dobrý marketplace, ale je těžké se prosadit hlavně z toho důvodu, že je tady několik držáků z velkých labelů. A jak jsme malá země a je tu spousta velkých skupin, které dělají dobrou hudbu, tak nový člověk to má složitě.

Ale tobě se podařilo prorazit.

Mně se to podařilo, protože jsem byl vždycky z nějakého důvodu ve správný čas na správném místě. Dodnes tomu nikdo nerozumí. Často se o tom bavíme ve studiu, jak nám to vyšlo. Fakt to nechápu. Prostě malinké osudové krůčky. Ať už jde o to, že jsem se pohádal doma a odešel z domu, anebo se rozešel s přítelkyní a začal jsem bydlet sám. Byl jsem sám zavřený ve svém prvním bytě a tam jsem vlastně napsal veškerou hudbu, která mě vystřelila nahoru. Je za tím i spousta kontaktů, kdy jsem se s někým potkal u piva nebo na baru a ta osoba mi pomohla v cestě nahoru.

Sám sebe charakterizuješ tím, že děláš spíše smutnější hudbu. Napsal jsi i nějaké veselější písničky?

Ani ne, možná pár. Ale je to kvůli tomu, že nejsem takový fabrikový writer písniček, že bych si každý den sedl a musel něco napsat. Mám to spíš jako volnou jízdu, kdy mapuju svoje náladu a emoce. A většinou převažuje to, že písničky píšu ve smutnějším rozpoložení, což mě právě dotáhne k tomu papíru a tužce. Pro mě je to taková terapie, která mi pomáhá. I proto mám málo hudby. Vydaných mám asi jen 30 písniček, přičemž hudbou jsem se začal živit už po pár písničkách. Dokonce až tak brzy, že repertoár mých prvních koncertů obsahoval jen čtyři nebo pět písniček. Každou z nich jsem musel dvakrát opakovat, aby měl koncert aspoň třicet minut. To byly srandovní časy, ale lidi stejně chodili. Zazpíval jsem venku pět písniček a přišlo na mě tisíc lidí. Šílený.

Loni na podzim jsi vytvořil svou debutovou desku Teorie pádu. Jak vznikla a našla si posluchače?

Album jsem nosil v hlavě od samého začátku, ale chtěl jsem se držet strategie toho svého boomu, že mi fungují singly, které vycházejí jednou za dva tři měsíce. Každý má hezký videoklip, každý má dobré promo. Každý má čas na to, aby se posluchačům vryl do uší a paměti. Na album jsem si tak počkal

LIBOR KASÍK O SPOLUPRÁCI S RAPPERY

Občas si v autě pouštím flow písniček, které se člověku nabízí, že je má asi rád, ale jsou nové. A takhle jsem narazil na písničku Růže od Calina a Steina27. Líbila se mi, dnes má na YouTube skoro 9,5 milionu zhlédnutí. O klucích jsem si něco zjistil a zkontaktoval je, jestli by u nás nechtěli udělat koncert. Ten bohužel nevyšel, přesto slovo dalo slovo a rozjela se naše spolupráce s label Mike Roft Records. Do budoucna plánujeme, že by koncertů během roku mohlo být víc, ale samozřejmě nejen s Mike Roft. I když tito kluci by byli vždy taková hlavní lajna, které se budeme snažit pomáhat. Chceme, aby spolupráce byla prospěšná jak pro nás, tak pro interprety a samozřejmě i pro lidi. Troufám si tvrdit, že zvukově to budeme umět udělat líp než jinde.

tři roky. Mrzí mě ale, že jsem s ním nemohl objet tour. Je akčnější, především bylo určené na koncerty a ne moc do sluchátek. Ale jsem rád, že se desce dařilo a pořád daří.

V trutnovském Uffu jsi nedávno natočil videoklip k songu Stmívání. Jak k tomu došlo?

Za celou spolupráci s Uffem jsme všichni z našeho labelu moc rádi. Začalo to tím, že se nám ozvali, jestli bychom tam nechtěli udělat koncert, a tak jsme na léto plánovali velký koncert. Bohužel kvůli koroně se neuskutečnil. Dohodli jsme se tak potom aspoň na spolupráci k videoklipům. Uffo má velkou stage, která se dá jakkoliv nasvítit, což jsme potřebovali k vytvoření temného ateliérového prostředí, v němž se klip odehrává. Mnohem víc ale plánujeme potenciál Uffu využít teď na druhý klip.

Můžeš prozradit víc?

Půjde také o písničku z nového alba, Poslední tag, a prostory Uffu se nám k tomu vyloženě hodí. Nebude to typický rapový nebo popový klip, kde bych stál před kamerou a odříkával text. Půjde o hodně artové záběry, které si člověk musí sám přebrat, např. jak černá tekutina teče po skle, a my k tomu potřebujeme dokola udělat velký bílý prostor. Musím přiznat, že jsem nikdy v takovém sále nebyl. Docela nás překvapuje, že jsme o Uffu nic dřív nevěděli, protože my pořád hledáme nějaké prostory pro koncerty nebo natáčení. Moc si toho vážíme, že jsme dostali možnost tady pracovat, že nám lidé z Uffu věří a líbí se jim to, co děláme. ■

Proti Vrchlábí jsme sehráli dost kvalitní zápas

Pár desítek minut po závěrečném hvizdu v utkání mezi HC Stadion Vrchlábí a Rytíři Kladno poskytl Jaromír Jágr, hrající majitel hostujícího týmu a legenda českého a světového hokeje, Vrchlábinkám i kratičký rozhovor.

📷 JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: JIŘÍ V. NOVOTNÝ

Vaše Kladno tady ve Vrchlábí s domácími celkem prohrálo 4 : 2. Jak hodnotíte tento zápas?

Rekl bych, že to byl dost kvalitní zápas. Já teď nekoukám na skóre, že jsme tenhle zápas prohráli. Ale bylo to dost fyzický. Pro nás to byl dobrý test a to se mi líbilo.

Co říkáte úrovni 1. hokejové Chance ligy v letošní sezoně?

To se nedá hodnotit, protože všichni si myslí, že ta

Chance liga je daleko horší než Extraliga, ale ono to není tak jednoduchý. Všechno je to taková džungle, hlavně ti hráči. Vědí, že jinak než dobrým výkonem se z této ligy nedostanou, a proto jedou každý zápas úplně nadoraz. A když dostanou šanci se ukázat, tak se zkrátka ukážou. Není to jednoduchý.

Jaké jsou vaše plány do budoucna? V příštím roce se koná zimní olympiáda. Směřuje vaše pozornost k ní?
No, já na to trénuji, rozvíčuji se (smích).

Na sklonku loňského roku se ve Špindlerově Mlýně kvůli koronaviru neuskutečnila akce Winter Clasic. Tak se to o rok odsunulo.

Myslíte, že to dopadne letos a akce se uskuteční?
Já si myslím, že jo. ■

Jágr odjel z Krkonoš bez bodu

Ve středu 3. února zažilo Vrchlábí velký hokejový svátek. V rámci 1. hokejové Chance ligy zavítal do místní DD Elektromont arény celek Rytíři Kladno v čele s Jaromírem Jágrm. Hosté ze středních Čech nakonec odjeli domů bez bodů po prohře 4 : 2.

📷 JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: ANTON MARTINEC

Zápas, v němž se představil jeden z nejlepších českých a světových hráčů hokejové historie, se bohužel kvůli pandemii koronaviru odehrál před prázdnými tribunami. Přímý přenos z něj však vysílala Česká televize a televizní diváci tak mohli vidět výborný, i když místy velice fyzicky náročný zápas. Horalé v něm nakonec uspěli a po výhře 4 : 2 zůstaly všechny tři body v Krkonoších.

Hokejový tým z Krkonoš měl po letech velkou čest postavit se proti další skutečné hokejové legendě.

V minulosti se tak stalo například na začátku srpna roku 2009, kdy zde v rámci Tipsport Hockey Cupu proti Vrchlábí hrály Pardubice, do jejichž branky se po patnácti letech vrátil jejich odchovanec Dominik Hašek. Pro úplnost dodejme, že v kladenském dresu se vedle Jaromíra Jágra představil další hráč s bohatými zkušenostmi z NHL, ale i národní reprezentace Tomáš Plekanec. ■

INZERCE

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA
MINISTERSTVA VNITRA ČR 211

až **5 000 Kč**
na očkování pro čtyřčlennou rodinu

**Výhra
pro vaše
zdraví**

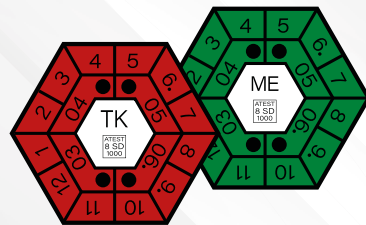
Přihlaste se k nám do **31. března 2021**

Klientské centrum **Trutnov**
Horská 634

www.211.cz

MJ VRCHLABÍ
spol. s. r. o.

Stanice **Technické Kontroly** a **Měření Emisí**

www.mjvrchlabi.cz

ŠKODA AUTO podporuje vzdělávání na Vrchlabsku i v době pandemie

Tisíce žáků a začek už měsíce komunikují se svou školou jen prostřednictvím počítačů. A konec je stále v nedohlednu. Distanční výuka se stala velkou výzvou pro řadu rodin a společnost ŠKODA AUTO, pro kterou je podpora vzdělávacích aktivit dlouhodobou prioritou, se proto neváhala zapojit do pomoci dětem i dospělým prostřednictvím několika zajímavých aktivit.

Automobilka například podpořila nákupem IT vybavení dětí ze znevýhodněných rodin nebo motivovala dívky základních škol ke studiu technických oborů. Pro posluchače vrchlabské Virtuální Univerzity třetího věku zase uspořádala interaktivní online kurzy dopravní bezpečnosti, které se vysílaly přímo z dílny týmu Výzkumu dopravní bezpečnosti společnosti ŠKODA AUTO. Pojďme se na jednotlivé projekty podívat podrobněji.

Více dívek v technickém vzdělávání

Pět odbornic z nejrůznějších výrobních útvarů vrchlabského závodu se na konci ledna podělilo o své pracovní zkušenosti a svoje působení v převážně mužském pracovním kolektivu s žáky 8. a 9. tříd místních základních škol. Cílem bylo motivovat je ke studiu technických oborů. Setká-

ní, které bylo záměrně načasováno několik týdnů před podáváním přihlášek na střední školy, proběhlo online a zúčastnilo se ho celkem 106 dívek ze základních škol náměstí Míru a Školní ve Vrchlabí.

Studentky, které se po skončení prezentací neváhaly zapojit do debaty, se nejvíce zajímaly o možnosti stáží i brigád a také se ptaly na individuální zkušenosti z práce v prostředí výroby. Na online setkání mají organizátoři pozitivní reakce od samotných posluchaček i vedení škol, a rádi by proto pokračovali s podobným konceptem i na dalších školách v regionu.

Zdárný průběh akce i zájem ze strany studentek o jejich možné uplatnění v závodech ŠKODA AUTO potěšilo vedoucího vrchlabského závodu Ivana Slimáka. „Cílem celé akce, která tematicky navazuje na tzv. Girls Days a jež každoročně pořádá Střední odborné učiliště strojírenské ŠKODA AUTO v Mladé Boleslavi, bylo představit dívkám vybrané ženské kolegyně našeho závodu na nejrůznějších zajímavých pozicích, a motivovat je tím ke studiu technických oborů,“ uvedl vedoucí závodu ŠKODA AUTO ve Vrchlabí Ivan Slimák.

IT vybavení pro děti ze znevýhodněných rodin

Vedle setkání se studentkami také ŠKODA AUTO podpořila v době distančního vzdělávání děti ze znevýhodněných rodin tím, že jim nakoupila potřebné IT vybavení. V celém projektu spojila své síly s obecně prospěšnou organizací WOMAN FOR WOMAN, a zajistila tak IT vybavení pro žáky základních škol ze dvou desítek znevýhodněných rodin z Vrchlabí, Horní Branné nebo Mříčíné. Zá-

stupci obdarovaných škol tuto pomoc s velkým díky uvítali. „Získali jsme notebook pro dítě ze sociálně slabší rodiny. Velice nám to pomohlo a rádi bychom tímto chtěli poděkovat společnosti ŠKODA AUTO i organizaci WOMAN FOR WOMAN za jeho poskytnutí,“ uvedla Jiřina Kosová, ředitelka Základní a Mateřské školy v Mříčíné.

Online vzdělávání seniorů v bezpečí jejich domova

Ve spolupráci s vrchlabským konzultačním střediskem Virtuální Univerzity třetího věku pak vrchlabský závod uspořádal online kurzy dopravní bezpečnosti, které se vysílaly živě přímo z dílny Týmu dopravní bezpečnosti ŠKODA AUTO. Koordinátoři univerzity ocenili fakt, že umožnili seniorům dále se vzdělávat v zajímavých tématech, a to i přesto, že většina vzdělávacích aktivit byla kvůli pandemii už na podzim pozastavená. Čtyři prakticky zaměřené kurzy se věnovaly především prevenci a nejrůznějším trendům ve vývoji bezpečnosti automobilů. Na začátku roku 2021 byl kurz zakončen testem znalostí, za který mohou účastníci získat certifikát. „Odborníci s pomocí unikátních videí i názorných ukázek předvedli, co se děje během nehody a jak jsou poznatky z nehod přenášeny do vývoje nových automobilů. Účastníci také získali informace o funkci a správném použití bezpečnostních prvků nebo jak lidské tělo chránit před vnitřními zraněními. Na řezech automobilů si také mohli prohlédnout konstrukci bezpečnostních prvků ve vozích ŠKODA,“ řekl Robert Šťastný, člen týmu Výzkumu dopravní bezpečnosti ŠKODA AUTO. Všechny přednášky proběhly v přímém přenosu, a experti proto mohli ihned reagovat na dotazy posluchačů. ■

V biatlonu jsme taková velká rodina

V posledních letech se biatlon těší velké oblibě. Výsledky závodníků nejsou jenom odrazem jejich talentu a dřiny, ale také práce trenérů a servisního týmu. Právě o činnosti servisáků jsem si povídala s Šimonem Kubinou. „Když se závod nepodaří, je to těžké pro obě strany – pro sportovce o tom mluvit a pro nás servisáky to zase poslouchat,“ říká.

✎ GABRIELA JAKOUBKOVÁ,
FOTO: ARCHIV ŠIMONA KUBINY

Už jako malý jsi předvedl v běžeckém lyžování. U kluka z Benecka se to předpokládá. Jaké jsou tvé největší lyžařské úspěchy?

Na běžkách jsem začal závodit už ve čtyřech letech. Můžu říci, že v žákovských kategoriích jsem byl úspěšný – několikrát jsem vyhrál pohár Libereckého kraje a jestli se nepletu, mám doma tři medaile z Mistrovství České republiky.

Zkoušel jsi i jiné sporty?

Do svých deseti let jsem kromě lyžování hrál závodně i fotbal. Později jsem se musel rozhodnout, čemu dám přednost, a zvítězilo našťáště lyžování. Hlavně právě proto, že jsem z Benecka. Fotbal si ale rád zahráji rekreačně i dnes. A vlastně všechny zimní sporty mi nejsou cizí.

Dnes jsi členem servisního týmu biatlonistů. Biatlon jsi nikdy nezkusil?

Ne, biatlon jsem nikdy nezkoušel, a abych řekl pravdu, jako mladý lyžař jsem moc nechápal, že někdo může dělat biatlon. Až postupem času jsem přišel na to, jak je těžké zkombinovat střelbu a rychlý běh.

Ještě v loňské sezóně jsi byl jedním ze servisáků českého biatlonového týmu. Jak ses k tomu dostal?

Myslím si, že jsem měl štěstí v neštěstí. Od sedmnácti let se mi přestávalo v lyžování dařit tak, jak bych si představoval. Abych byl upřímný, přispělo k tomu určitě i to, že jsem nebyl ochotný věnovat lyžování úplně maximum a raději dělal vše jiné, než abych trénoval. V osmnácti letech jsem přijal nabídku od rakouského týmu působícího ve známém seriálu závodů Visma Ski Classic. Dostal jsem ji díky tomu, že u tohoto týmu pracoval Jan Baranyk z Jilemnice. O rok později jsem se přihlásil do výběrového řízení, které vyhlásil Český biatlonový svaz. Jako benjamínek jsem se dostal do servisního týmu pro reprezentační B družstvo, u něhož jsem působil čtyři roky. Poté přišla nabídka přejít do A týmu a já ji samozřejmě přijal. Tam jsem strávil další dva roky, až do minulé sezóny.

Od letošní sezóny působíš u Finů. Proč tato změna?

Za těch šest let u českého týmu jsem poznal spoustu úžasných lidí a procestoval mnoho míst. Vděčím mu vlastně za to, co můžu dělat, bez něj bych nikdy nebyl tam, kde teď můžu být. Za to mu patří mé velké poděkování! Po minulé sezóně mi bylo nabídnuto místo šéfa servisu u B týmu. Týden po této nabídce ale přišla ještě nabídka od finského týmu. Líbila se jim moje práce v minulých letech. Rozhodl jsem se ji přijmout. Byla to pro mě úplně nová výzva, lákala mě možnost nasbírat zkušenosti i u zahraničních kolegů a také se ještě více osamostatnit.

V českém týmu jste uzavírali různé sázky, hecovali se. Je podobná atmosféra i ve finském týmu? Cítíš nějaký rozdíl v mentalitě národů?

V rámci sázek a hecování necítím žádnou změnu. Finové jsou soutěživí stejně jako Češi. Atmosféra zde v týmu je ale diametrálně rozdílná. Je to o dost menší tým s menším rozpočtem, a tak se snaží z každého minima vytěžit maximum. A co se mi líbí na finské mentalitě? Určitě je to jejich skromnost. Avšak mé začátky rozhodně nebyly jedno-

duché, hlavně proto, že jsem v týmu jediný, kdo nerozumí, a Finové zrovna nejsou úplně otevření lidé. Musíš si vybudovat respekt a vztah s každým z nich jednotlivě a postupně se pak „otevrou“.

Porovnej prosím práci českého a finského servisního týmu. V čem zásadním se liší?

Myslím, že práce servisního týmu jako takového se zase až tolik neliší. Oproti českému týmu máme v systému mazání jen minimálně změn. Ale každá národnost má svůj vlastní systém, který nějakým stylem funguje. Je vlastně skoro nemožné říct, která cesta je ta správná a která horší nebo špatná.

Popiš, jak funguje servisní tým, kdo za co zodpovídá a jaká je tvá úloha?

Každý v servisním týmu přesně ví, co ho v závodní den čeká. Tratí si většinou prohledneme všichni. Potom jsme rozděleni do dvou stálých dvojic. Já jsem šéf testování. Pokaždé trávím nejdéle čas na lyžích a rozhoduji, které lyže vybereme do závodu. Druhá dvojice mezitím připravuje závodní lyže v buňce.

INZERCE

RESTAURANT
SVEJK
STŘELNICE

KD Střelnice Vrchlabí
tel.: 704 038 688

Rozvoz po Vrchlabí zdarma

- Jilemnice, Lánov, Dolní a Horní Branná, Kunčice nad Labem – poplatek 30 Kč
- Při rozvozu platba hotově, stravenky
- Výdejové okénko platba i kartou
- Otevírací doba: 11 – 14 hod.

► **POLEDNÍ MENU 125 Kč**

- Menubox 5 Kč
- Možnost vlastních jídelnosců

Svejk-restaurant Střelnice Vrchlabí

Kdo má ve vašem týmu poslední slovo, pokud se v máze neshodnete?

Hlavní slovo má určitě náš šéf, ale většinou se dobereme výsledku společně. Nestává se často, že by změnil v buňce naše rozhodnutí z trati.

Kolik párů má závodník k dispozici a kolik z nich připravujete?

My se ve finském týmu snažíme držet počet lyží na jednoho závodníka do 25 párů, z nichž na určitou podmínku připravujeme kolem deseti párů a do závodního dne testujeme 4 až 6 párů pro jednoho závodníka. Záleží na změně počasí. Pokud je podmínka stabilní, stačí testovat 4 nejlepší páry.

Vyjadřuje se ke konečnému výběru lyží samotný závodník?

Určitě ano. Většinou z těchto 4 až 6 párů pro závodní den vybereme v testu dva nejlepší, které pak každý servisák porovnává se svým sportovcem, protože ve finále na těch lyžích bude závodit ten závodník a ne my. On/ona se musí na lyžích cítit komfortně – k tomu přihlížíme především. Dáváme vlastně závodníkům doporučení a je jen na nich, jestli se podle něj budou řídit, nebo si nakonec vyberou ten druhý pár.

Popiš mi servisákův závodní den.

Náš systém je vlastně pokaždé stejný. Musíme být na stadionu minimálně pět hodin před startem, tak, aby se vše stihlo připravit. Když se startuje v dopoledních hodinách, chodíme na stadion většinou ještě za tmy. Po přípravě lyží začíná testování (asi tři hodiny před startem) a lyžujeme vlastně skoro až do startu. Poté běžíme zpět, převlékneme se a běžíme na trať fandit a podávat informace. Po skončení prvního závodu musíme hned běžet zpátky na druhý test a pak znovu na trať. Teprve po skončení celého závodu začínáme znovu s přípravou lyží na další den. A odcházíme většinou tak, že sotva stihneme večeri.

Je to práce nejen fyzicky, ale jistě i psychicky náročná. Určitě s uspokojením přihlížíš, když to frčí, ale jak se srovnáváš s tím, když promazáte?

Je to nádherný pocit, pokud je vidět, že vyčníváte. Ale to se popravdě stává jen zřídka. Pracujeme proti nejlepším servisákům z celého světa. Za úspěch považují, když se nám podaří namazat na stejné úrovni jako velkým týmům. A pokud jednou či dvakrát za sezónu máme ještě lepší lyže, pak je to paráda! Když se závod nepodaří, je to těžké pro

obě strany – pro sportovce o tom mluvit a pro nás servisáky to zase poslouchat. Ale určitě nejdůležitější na téhle celé nepřijemné situaci je, abychom našli, v čem mohl být problém. A pak už to musíme co nejrychleji hodit za hlavu. Hned další závod máme přece šanci udělat vše lépe...

A co závodníci? Vzpomeneš na nějakou kladnou i zápornou reakci na vaši práci?

Pamatuji si minulý rok mistrovství světa v Anterselvě, kde jsme získali hned ve štafetě bronzovou medaili a všichni ze štafety přišli do kamionu a ptali se, co jsme tam namazali, že to bylo snad něco z vesmíru. A když Makula (Markéta Davidová) vyhrála světový pohár v Anterselvě, po závodě nám říkala, že ty lyže jely skoro samy. To vždycky člověka potěší. Samozřejmě byly i situace, kdy sportovci přišli docela naostření, ale jak říkám, na takové se snažím co nejrychleji zapomenout.

Máte možnost po závodech zjistit, co mazaly jiné týmy, nebo si to každý chrání?

Zpravidla to bývá tak, že zjistíte, kdo co mazal, pouze tehdy, když ten daný tým promaže. To se pak každý rád svěruje, ale jakmile se daří, všichni si své tajemství strážejí a ostatním se nechlubí.

Jak prožíváš samotné závody, jaký je tvůj pohled na závodníky? Můžeš jmenovat nějaké biatlonové osobnosti, které jsou ti vyloženě sympatické?

Tím, že jsem letos servisákem už osmou sezónu, neprožívám to tak silně jako zpočátku. Za sezónu je těch závodů hodně. Určitá dávka nervozity ale samozřejmě je ve mně pokaždé. Asi nemám úplně vyloženě vyhrazené sympatické a nesympatické lidi. Tady v biatlonovém kolektivu jen zřídka narazíte na někoho nesympatického. S většinou se známe alespoň od pohledu. Myslím, že se spíš vnímáme jako taková velká rodina.

Jak ti takový kočovný život zasahuje do osobního života, v čem vidíš plusy a minusy?

To je těžká otázka na závěr. Určitě zasahuje. Plusem určitě je, že se podívám na spoustu krásných míst zadarmo, můžu lyžovat, a ještě mě za to někdo platí. Minusem je určitě malý počet dní doma. Za celou zimní sezónu se většinou dostanu domů maximálně na tři týdny. Když pak po měsíci domů přijedu, připadá mi, že je všechno úplně jinak. Určitě ve finále převažují plusy, protože jinak bych už dávno dělal něco jiného. ■

ZPŠ podporuje prevenci a vaše zdraví

Zaměstnanecká pojišťovna Škoda má i letos pro své pojištěnce připraveno více než 40 typů příspěvků ze zdravotních programů. Rodina, která se o své zdraví stará, může čerpat i několik tisíc korun ročně. Novinkou je změna v systému proplácení. Žádost spolu s potřebnými doklady je možné zaslat elektronicky.

Zdravotní programy ZPŠ jsou rozděleny na očkování a příspěvky pro děti, muže, ženy, dárce krve anebo budoucí maminky. Například ty mohou od ZPŠ čerpat přes 5 000 Kč na podporu svého zdraví i zdraví nenarozeného miminka, a to např. na prvotrimestrální screening, NIPT, pohybové aktivity, vitamíny či předporodní kurzy. Miminko pak získá batůžek s dětským nádobím a bezdotykový teploměr v hodnotě 2 500 Kč a úrazové pojištění na rok zdarma. Po porodu pak může maminka získat až 1 000 Kč např. na poplatky v nemocnici, autosedačku, pleny, laktiční poradenství a pomůcky, kojenecké plavání atd.

O své zdraví se pečlivě starají také dárce krve, pro které je připraveno až 4 000 Kč na pohybové aktivity, vitamíny, saunu, masáže, dentální hygienu. Děti od 6 let pak mají u ZPŠ 500 Kč na dentální hygienu a od 4 let 700 Kč na sportovní aktivity, prevenci úrazů a tábory a 1 000 Kč na ozdravné pobyty. Novinkami jsou pak příspěvky až 500 Kč

na nutriční nebo psychologické a psychoterapeutické poradenství.

Pojišťovna nezapomíná ani na pojištěnce trpící vzácnými metabolickými poruchami, pro které má až 4 000 Kč na specifické diety. Přispívá také na očkování proti chřipce, meningokoků, HPV infekci, klíšťové encefalitidě, hepatitidě, pásovému oparu a dalším nemocem. V nabídce je i mnoho dalších příspěvků.

V dnešní nelehké době, která omezuje osobní kontakty, se ZPŠ rozhodla vyjít svým pojištěncům vstříc. Žádost na proplácení příspěvku je možné zaslat i e-mailem. Díky kvalitě svých služeb se ZPŠ dlouhodobě umisťuje na předních příčkách v nezávislém hodnocení zdravotních pojišťoven. Pojištěncem ZPŠ může být každý občan ČR, bez ohledu na věk, bydliště či zaměstnání.

Přijďte se k nám v pár krocích on-line na webu www.pojistovnamehosrdce.cz. ■

Reportéři v akci

Hlásíme motoristickou posilu! Redakce Trutnovinky, Vrchlabinek a Salonky, ale také jejich partnerská regionální televize TV V1 se mohou pochlubit novým pomocníkem na čtyřech kolech. Za reportážemi a klienty nyní budeme vyjíždět všestranným vozem Toyota Proace Verso, který jsme získali díky spolupráci s trutnovským Autostylem.

☛ HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: MICHAL KRIEGLER

„Větší vůz samozřejmě nabízí více možností a pomůže zpestřit a zrychlit naše zpravodajství. Jednou z hlavních předností vozidla bude, že jsme si

jeho interiér upravili tak, že sedačky jsme otočili proti sobě, a tím uvnitř vlastně vzniklo takové menší studio,“ říká šéfredaktor společnosti TN Média Michal Bogáň. To například v kombinaci se streamovací kamerou umožní z vozu dělat živá vysílání.

Auto zároveň také otevírá prostor pro realizaci nových projektů. „Plánujeme v něm třeba natáčet podcasty,“ doplňuje Michal Bogáň. Poprvé jsme s vozem byli v terénu v Janských Lázních, kde jsme navštívili Státní léčebné lázně Janské Lázně. Budeme rádi, když nám pošlete fotky nebo videa z míst, kde se objeví náš reportérský vůz. ■

INZERCE

HLEDÁME NOVÉ ZAMĚSTNANCE!

NABÍDKU AKTUÁLNĚ OBSAZOVANÝCH POZIC ZÍSKÁTE NA WWW.CONTINENTAL.JOBS.CZ.

Vitesco Technologies Czech Republic s.r.o.
Volanovská 518, 541 01 Trutnov
800 800 552 (zelená linka)

WWW.VITESCO-TECHNOLOGIES.COM
WWW.CONTINENTAL.JOBS.CZ
PERSONALNI.TRUTNOV@CONTINENTAL-CORPORATION.COM

Psí salon

*Kompletní péče
o vašeho pejska!*

Zuzana Blažejová
Dělnická 218, 543 03 Vrchlabí
tel.: +420 737 059 710
FB: Psí salon Orfeus
Otevírací doba: PO – NE

Vrchlabská stopa varhanního mistra Jana Křtitele Kuchaře

Hudební dějiny českých zemí se mohou pochlubit řadou jmen slavných komponistů, jejichž dílo přežilo všechny dějinné zvraty a zůstalo zachováno až do dnešních dob. Jedním z nich je bezesporu i Jan Křtitel Kuchař, varhaník a blízký přítel slavného Wolfganga Amadea Mozarta. Kuchař prožil část svého života ve Vrchlabí a zřejmě zde hrál i na malý varhanní pozitiv, který se dodnes v původním stavu nachází v klášterním kostele svatého Augustina.

••• JIŘÍ ŠTEFEK

Ne nadarmo se o varhanách hovoří jako o královském nástroji. Asi většina lidí zná alespoň podle některé známé melodie některého ze slavných skladatelů varhanní hudby. Stačí vyslovit jména jako Johann Sebastian Bach, Georg Friedrich Händel, Christoph Willibald Gluck či Henry Purcell. Anebo z českých luhů a hájů Jakub Jan Ryba a také právě i Jan Křtitel Kuchař. Od narození tohoto slavného hudebníka (5. března 1751 v Chotči nedaleko Jičína) si připomínáme 270 let.

Těžké začátky

Jak už tomu většinou bývá u velikánů historie, ani mladý Jan Křtitel Kuchař neměl ve svých začátcích na růžích ustláno. Narodil se do rodiny hostinského a sedláka Josefa a jeho ženy Alžběty. Jejich hospodářství však příliš neprosperovalo a o zámožnosti nemohlo být ani řeči.

Rozhodující zlom nastal, když se Kuchařova rodina přestěhovala do Mlázovic, kde byl farářem rodinný příbuzný Jan Procházka. Vnímavý duchovní se posléze přičinil, aby malému Janovi bylo dáno patřičné hudební vzdělání, a nasměroval jej k varhanám. Základy hry na ně mladý Jan získal u Alexe Tháma v podkrkonošském Vrchlabí, odkud posléze zamířil na jezuitská gymnázia v Hradci Králové a Jičíně. Během jičinských studií už se zdokonalil ve hře na varhany natolik, že zastával místo varhaníka v místním kostele.

Vraťme se ještě do dob Kuchařových studií ve Vrchlabí. Podhorské městečko mělo v tehdejší době na hudební mapě českého království už opravdu silnou pozici. Bylo to především díky velkorysé štedrosti rodu Morzinů, z nichž především Václav Morzin byl proslulý svým mecenášstvím.

Ve Vrchlabí se nacházela i vyhlášená a jedna z nejstarších varhanářských dílen v zemi. A právě zde byl po roce 1700 postaven i malý varhanní pozitiv, který se dochoval do dnešních dní a nachází se v sakristii klášterního kostela ve Vrchlabí. Je dost dobře možné, že na něj během svých vrchlabských studií hrál i Kuchař.

Ale nyní už sledujme Kuchařovu životní cestu. Kromě muzicírování na mších se začal pouštět už i do vlastní tvorby. Ta se však už tehdy vymykala svou neobvyklostí a originalitou, že opět zasáhl mlázovický farář Procházka a nasměroval mladíka na filozofická studia do Prahy a zároveň mu zařídil hodiny u pražského mistra Josefa Seegera.

Zásadní posun v Kuchařově kariéře nastal v roce 1772, kdy byl jako jednadvacetiletý jmenován varhaníkem v kostele sv. Jindřicha na Novém Městě, kde působil do konce srpna 1790. Po dvaceti letech odsud odchází na pozici hlavního varhaníka ve strahovském kostele Nanebevzetí Panny Marie. Na konci října 1779 se Kuchař ženil s Janou Košťálovou, dcerou Karla Košťála z Mšena. Z manželství vzešlo šest dětí, dva synové a čtyři dcery.

Váš kuchař je skvělý

29. října 1787 byla Praha od rána doslova na nohou. Toho večera se měla v Nosticově (dnešním Stavovském) divadle konat světová premiéra opery Don Giovanni (celým jménem Potrestaný prostopášník aneb Don Giovanni) od Wolfganga Amadea Mozarta a na motivy libreta italského básníka Lorenza da Ponteho. Všeobecné vzrušení Pražanů ještě příživovala fáma, že salcburský mistr dopisoval předehru poslední noc před premiérou. Tento motiv později přebrala i některá filmová díla, nicméně badatelé prokázali, že se jedná o historickou smyšlenku s romantizující licencí.

Nicméně pravdou už bylo, že Jan Křtitel Kuchař u tak významné události nechyběl. A co více, po samotném Mozartovi (jenž provedení celé opery osobně řídil) byl hned druhou nejdůležitější figurou celého večera. Seděl totiž za clavicembalem, při jehož tónech pěvci pronášeli mezi jednotlivými áriemi své recitativy.

Svou osobní náklonnost ke Kuchařovi vyjádřil i samotný Mozart, a to způsobem sobě vlastním. Ve finále druhého dějství si Don Giovanni při večeri pochvaluje, jaké dobré jídlo mu je servírováno, a jeho sluha Leporello mu přizvukuje. Prozpěvuje přitom italsky popěvek, který v překladu znamená „tak skvělý je váš kuchař...“. Traduje se, že při premiéře představitel Leporella, italský pěvec Felice Ponziani, který byl proslulý svou perfektní dikcí a hereckým projevem, stojí na okraji pódia, popěvek čtyřikrát opakuje a při něm kyne rukou na Kuchaře za clavicembalem v orchestřišti. Originálnost celého okamžiku podtrhuje fakt, že samotná věta „o dobrém kuchařovi“ zaznívá v citaci melodie z árie „Non piú andrai“ z Figarovy svatby, kterou Pražané tolik milovali.

Svobodný zednář

Kuchaře a Mozarta nespojovala jen kolegiální náklonnost a láska k varhanní hudbě. Oba muže vedle jejich profesionálních hudebních zájmů totiž pojila i účast v zednářském hnutí. Ovšem zatímco Mozart vstoupil do vídeňské zednářské lóže „Zur Wohltätigkeit“ už v prosinci 1784, o pět let starší Kuchař se stal členem pražské lóže „U devíti hvězd“ teprve v roce 1791, kdy byl zasvěcen do prvního stupně „učení“ a obdržel pořadové číslo 35.

Historické prameny přitom nevylučují, že k rozhodnutí zapojit se do zednářského hnutí přispěl i příklad, který mu dával obdivovaný Mozart. Nové podněty mohla Kuchařovi přinést i Mozartova poslední opera Kouzelná flétna, jež je plná narázek na zednářské hnutí.

Jan Křtitel Kuchař zemřel 18. února 1829 ve svém domě na Pohořelci, který se dochoval až do dnešní doby. O dva dny později bylo za něho v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Strahově, kde na kůru za varhanami strávil tolik let, slouženo zádušní requiem. ■

Nemocnice
Trutnov

Oblastní nemocnice Trutnov a.s.
prijme do směnného provozu

VŠEOBECNOU SESTRU
na lůžkové interní oddělení

VŠEOBECNOU SESTRU nebo
ZDRAVOTNICKÉHO ZÁCHRANÁŘE
na interní JIP a na neurologickou JIP

VŠEOBECNOU SESTRU
na lůžkové neurologické oddělení

Nástup možný ihned, případně dle vzájemné dohody.

Nabízíme:

- hlavní pracovní poměr na dobu neurčitou,
- plný nebo částečný úvazek,
- nástupní mzdu od **38 250 Kč**, se specializovanou způsobilostí od **40 060 Kč**,
- motivační **stabilizační odměnu**, čtvrtletní **výkonnostní příplatky**,
- poskytnutí **nového služebního auta do trvalého soukromého užívání** (pořizovací náklady hradíme my, zaměstnanec hradí náklady spojené s provozem),
- podporu dalšího vzdělávání,
- 5 týdnů dovolené, výhodné závodní stravování, **příspěvek** na penzijní připojištění nebo životní pojištění, **benefitní kartu**, slevu **10 %** v nemocniční lékárně,
- příjemné pracovní prostředí, přátelský kolektiv a výhodu stabilní práce u jednoho z největších zaměstnavatelů regionu.

Požadujeme:

- vzdělání – odbornou způsobilost dle zák. č. 96/2004 Sb. v příslušném oboru, specializovaná způsobilost je výhodou (**specializační studium případně umožníme a uhradíme**),
- pozitivní vztah k pacientům,
- smysl pro týmovou práci, spolehlivost a komunikativnost.

V případě zájmu prosím kontaktujte:

Bc. Tereza Dudáčková, hlavní sestra
mobil: +420 603 259 883, telefon: +420 499 866 105
e-mail: dudackova.tereza@nemtru.cz

Ticho

VERONIKA ŠTEFKOVÁ, FOTO: INTERNET

Ticho léčí, hlásaly nápisy, které před lety visely snad v každém zdravotnickém zařízení. Jestli naše děti v nejbližší době aspoň trochu nestáhnou volume, v jednom z takových zdravotnických zařízení nejspíše skončí. Nevím, co jsem kdy komu udělala, že jsou naše děti tak uřvané a užvaněné. Já sama jsem byla dítě velmi tiché a plaché. Zato ti naši dva raráši jen co ráno otevrou oči, spolu s nimi otevrou i pusy a nezavrou ji, dokud zase večer neusnou. Vážně, naše děti nemluví, jen když spí.

Celý den, s výjimkou části dne stráveného v práci, musím poslouchat jejich mručení, hučení, žvanění, překřikování, odmlouvání a řvaní. Hukot se nese celým našim domem. Není před ním úniku. Jediná úniková cesta vede na záchod, kam se schovám vždy s nadějí, že je to jediné místo, kde budu mít alespoň trochu klidu. Jenomže dveře na záchod jsme nepoživovali zrovna protihlukové, a tak sedím na míse a mám na krajíčku.

Výřečnost je vlastnost, kterou neoplývám. Zato naše děti jsou výřečné až běda. Vím, po kom tuto vlastnost zdědily, ale to teď raději nechme stranou. Mluvím, jen když mám co říct. Naše děti mluví, i když nemají co říct. Zkrátka mluví, mluví a mluví. Jen když se zeptám, jak bylo ve školce, smrskne se jejich vyřídilka na jednoslovnou odpověď: „Dobře.“ Jakmile můj zájem o to, jaký měly den, opadne, začnou s akcí – jak vymluvit mámě díru do hlavy.

Po opakovaně nevyšlyšených prosbách, aby aspoň na chvíli zmlkly, bych nejraději vlastní děti vystřelila na Měsíc. Tomuto zoufalému aktu předcházejí pocity čirého zoufalství a beznaděje. Ani jídlem jim pusy nezacpu, jelikož právě u večere si vzpomenu na všechny písničky, které se za čerstva

ve školce naučily, a začnou vyprávět: kdo, co, jak a kde ve školce provedl.

Jestliže ani po dvacáté nepochopí, co znamená „Zavři pusy a jez!“, jsem nucena přistoupit k výhrůžce, že před spaním budou bez pohádky. Obvykle si tím moc nepomůžu, protože zpěv a švitoření se rázem promění v řev a lkaní. Teprve ve chvíli, kdy pochopí, že to myslím vážně a je tu reálná možnost, že zůstanou bez uspávků, zmlknou a je ticho asi tak na dvě minuty.

Nevím, čím to je. Doposud jsem tomu nepřišla na kloub, ale při návratu s dětmi z procházky, pouhých pár desítek metrů od domu, najednou z ničeho nic začnou oba řvát. A řvát začnou vždy přesně na tom samém místě. Do té doby je vše v pořádku, panuje dobrá nálada, ale jakmile překročíme Rubikon, je zle. Všechno je špatně a celý kopec musí vědět, že se Štefkovi vrací domů. V takové chvíli mi dojde trpělivost a hulákám na ně, proč musejí zase tak řvát. Je to spirála, ze které se lze jen těžko dostat. Vlastně se z ní dostanu jediné rezignací a těšením se na to, až půjdou večer spát a bude klid.

Ticho a klid je něco, čeho se mi v poslední době moc nedostává, a tak musím využít každé příležitosti, jak se dostat z baráku. Naposledy se mi naskytila možnost výletu na běžkách. Ve stopě na pláních, kde široko daleko nebylo lidí ani řvoucích dětí, jen poskakující zajáci a srnky, jsem se potkala s klidem.

Krom čerstvého vzduchu jsem nasávala ticho všemi póry. Bylo to božské. Bylo by to bývalo i dokonalé, kdyby ten dětský hlásek v mojí hlavě zpívající „Dva mrazáci uličníci pod střechou si hráli...“ bylo možné něčím přebít. ■

My potřebujeme papíry k tisku, vláda zase papíry na hlavu.

Pratr
TISKÁRNA

www.pratr.cz

Staňte se součástí našeho týmu

v největší české kabelovně na výrobu autovodičů ve Vrchlabí

Strojní údržbář

► Hlavní náplň bude údržba a opravy strojů a zařízení, provádění preventivních prohlídek strojního zařízení, instalace strojů a zařízení

POŽADOVANÁ KVALIFIKACE

- › **Vyučení či maturita ve strojním oboru podmínkou**
- › **Praxe v oboru údržby a instalací výrobních strojů nutná**
- › Sváření výhodou
- › Technické myšlení, samostatnost, zodpovědnost, spolehlivost a flexibilita

CO NABÍZÍME

- › Možnost dalšího rozvoje a vzdělávání
- › **Směnnost:** Ranní směna po dobu zaučení, po zaučení vícesměnný režim

JSME TU JIŽ
95 LET

Kablo Vrchlabí s.r.o.
Českých bratří 509
543 01 Vrchlabí
www.kablovrchlabi.cz

Přijem přihlášek uchazečů a bližší informace

Jana Francová | vedoucí personalistiky
tel.: +420 499 401 331 | 725 647 123
e-mail: jana.francova@kablovrchlabi.cz